

Istina o Rimokatoličkoj crkvi

Istina o Rimokatoličkoj Crkvi i Hrvatima

Uvod:

Mnogo se toga može napisati, odnosno dokazati o istinskoj naravi Rimokatoličke Crkve, ali u ovom članku ćemo vam pokušati pojasniti kako Rimokatolička Crkva nije donijela ništa dobro hrvatskom narodu.

[Ne samo da nam nije donijela ništa dobro, nego nam je oduzela ono što je Hrvatska vijekovima imala, ne samo da nam je oduzela, već nas je i zarobila.](#)

Duhovna okupacija hrvatskog naroda:

Samo jedna vrsta okupacije može biti gora od one fizičke, a to je duhovna okupacija. Fizička okupacija znači samo osvajanje teritorija i uspostava tuđinske vlasti, ali ona je sama po sebi neodrživa, i uvijek dođe vrijeme kada će joj doći kraj i kada će se okupirani narod iz nje osloboditi. A što je to duhovna okupacija?

Duhovna okupacija je poistovjećivanje naroda sa svojim okupatorom, prihvaćanje njegovog sistema vrijednosti, te na kraju prihvaćanje njegove religije. Duhovna okupacija je neusporedivo opasnija po narod, jer čak i kad se oslobodi fizičke okupacije, i dalje se poistovjećuje sa onim sistemom vrijednosti koje mu je ostavio okupator, a možda se čak i zbog takvog sistema vrijednosti nikad ni je oslobodi fizičke okupacije.

A sada, tko je to duhovno okupirao hrvatski narod? Hrvati su jednom davno imali svoju vlastitu državu, bili su svoj na svome, bili su nepobjedivi, mnogobrojni jednako kao i ostali europski narodi, prkosili su velikom Bugarskom carstvu, moćnoj Italiji, Mađarskoj, stvarali su države i na jugu i na sjevero-istoku Europe, bili su potpuno slobodni, imali su svog potpuno suverenog vladara koji se sam krunio za kralja, i što je najvažnije, imali su svoju crkvu.

I onda se od jednom situacija naglo okreće, te Hrvati iz slobodnog naroda i iz slobodne države dolaze do 1000 godina okupacije, koja se sada ponovno nastavlja kroz EU i ne prestaje.

Hrvati su se poistovjetili sa svojim okupatorima, žele da oni njima vladaju, žele njihov sistem vrijednosti, njihov moralni orijentir, njihov način ponašanja, postaju kao oni.

Sve je to počelo još davne 1094. godine, kada je Mađarski okupator Hrvatske Laszo Arpad sagradio svoju crkvu na mjestu današnje zagrebačke katedrale i uspostavio zagrebačku biskupiju. Katedrala u Zagrebu i dalje se zove kao i onda, katedrala svetih Ištmana i Laszle Arpada, iako ne baš njihovim originalnim imenima, već sa sveti Stjepan Arpadović, umjesto

sveti Ištman, i sveti Ladislav Arpadović, umjesto sveti Laszlo. Razlog je jednostavan, da se Hrvati lakše poistovjete sa svojim okupatorom, i ne samo da se poistovjete, već da im se mole i klanjaju u istoj crkvi kao svojim svetcima. Od tada pa nadalje, uz rijetke bljeskove samostalnosti i suverenosti, Hrvati su porobljen narod, ali ipak, do kraj drugog svjetskog rata, većina ne još uvijek duhovno porobljeni, bar ne sasvim. Hrvati se počinju poistovjećivati sa katolicizmom od 1102. pa nadalje, pa se kasnije počinju i sami izjašnjavati katolicima, ali ipak uvijek su na zagrebački kaptol gledali kao neprijateljski te kao simbol okupacije hrvatskog naroda, zato je i zagrebačka katedrala imala zidine i vojsku koja ih čuva, jer se nisu osjećali sigurno među Hrvatima, pošto su katolički kler u Hrvatskoj do bana Jelačića činili isključivo sami Mađari. Kroz mnoge podvale pokušalo se Hrvate duhovno okupirati da se poistovjete sa Vatikanom i potpuno podrede Rimskoj crkvi, prvenstvo sa floskulama kako je to "Crkva u Hrvata", pa onda kako je katolička crkva "Očuvala hrvatski identitet", no samo jedna povijesna ličnost i jedan povijesni događaj uspio je duhovno okupirati Hrvate.

Ta povijesna osoba zove se Alojzije Stepinac, a povijesni događaj je njegovo suđenje. Iako se Stepinac svojim životom osvjedočio kao jugoslaven, još od prvog svjetskog rata pa do kraja drugog kada sa smješkom na licu zajedno sa Bakarićem dočekuje Tita i partizane u Zagrebu, Stepinac se 45' od jednom pretvara u velikog Hrvata. Komunisti u smiješnom sudskom procesu osuđuju Stepinca na smiješnu kaznu koja je bila kućni pritvor u vili sa sluškinjama, i iako mu je već za vrijeme suđenja bilo dijagnosticirano da neće u zatvor već u kućni pritvor zbog bolesti, kada umre počinju priče kako su ga komunisti potajno trovali pa je zbog toga umro. Ali što je Stepinac postigao? Hrvati su se zbog sudskog postupka protiv Stepinca poistovjetili sa njime, a samim time i sa Vatikanom, te od tada hrvatski narod postaje potpuno duhovno okupiran. Nitko to nije uspio napraviti 900 godina, a Tito i Stepinac to uspiju u samo par godina, pa je zato Josip Broz dobio i zasluženu nagradu te 1971. postaje Počasni kanonik crkve Svetog Jeronima u Rimu, a papa ga ispraća sa riječima "Živjela Jugoslavija!". Danas više nema potrebe za zidinama oko zagrebačke katedrale, Hrvati su se poistovjetili sa Laszlom i Ištmanom koji su Hrvate napadali i ubijali, a Hrvatsku okupirali. Danas im se oni mole kao svetcima u katedrali, postoje posebni oltari za tri mađarska svetca, postoje njihovi kipovi, ali Hrvati to više ne prepoznaju, oni misle pa su to "naši Stjepan i Ladislav".

Nema više potrebe ni da se tepa kako je katolička crkva "Crkva u Hrvata", jer su Hrvati s njom potpuno poistovječeni, čak do to mjere da je simbol hrvatstva postala krunica, iako je po Bibliji ponavljajuća molitva strogo zabranjena (Matej 6:7), i iako je po Bibliji potpuno zabranjeno moliti se svetcima ili moliti se Mariji, općenito ikome osim direktno Bogu (Matej 4:10), Hrvati više tome ne pružaju otpor kao prije kada im je najomiljeniji čovjek u narodu bio Stjepan Radić koji je govorio "popovi lopovi" i "vjerujte u Boga a ne u popa", te kada je još otac domovine pisao "katolička crkva kulturno unazađuje hrvatski narod da služi stranim osvajačima". Općenito, najveći hrvatski domoljubi tog vremena bili su veliki vjercnici, ali žestoki protivnici

Vatikana. Hrvati su za vrijeme svojih najslavnijih dana svoje povijesti, za vrijeme Hrvatskog kraljevstva, imali svoju vlastitu glagoljašku crkvu koja nije ovisila o papi i Vatikanu niti ga priznavala kao najveći autoritet, i iako su svi ostali europski vladari tog vremena bili krunjeni od pape, hrvatski kraljevi, svi osim Zvonimira, nisu od pape tražili krunu, već su se krunili potpuno samostalno. Hrvati su jednom bili svjesni kakvu poganštinu i idolopoklonstvo donosi sa sobom Rim, bili su svjesni kako su križari nekoliko puta napadali i razarali Hrvatsku, kako je Vatikan uvijek stajao na stranu hrvatskih neprijatelja i njih proglašavao svetcima, a kada ćemo toga biti svjesni opet? Hrvati se neće moći osloboditi fizičke okupacije dok se ne oslobode prvo duhovne, dok prvenstveno ne odbace idole, poganštinu, moljenje ikome drugome osim Bogu, te prihvaćanje Rima kao vrhonog autoriteta. Kada se hrvatski narod bude duhovno oslobodio, a mora doći jednom i taj dan, onda će i fizička okupacija pasti sama od sebe, samo je pitanje, hoće li tada već biti pre kasno.

Odnos Vatikana i Hrvatske kroz povijest Hrvatima manje poznat:

925. Papa Lav X. šalje pismo kralju Tomislavu i nadbiskupu Ivanu u kojem izražava čuđenje kako to da "Hrvati toliko godina nemaju nikakve veze sa rimskom crkvom?" Najviše kori nadbiskupa Ivana što se po cijelom Hrvatskom kraljevstvu Božja služba ne vrši na latinskom nego narodnom jeziku, a u ono vrijeme upravo je latinski jezik simbolizirao jedinstvo rimske crkve. Zahtijevao je da upravo to bude glavni predmet rasprave na Crkvenom saboru u Splitu, ukidanje narodnog jezika u bogoslužju i uvođenje latinskog. Osim što su glagoljaški svećenici u hrvatskoj crkvi toga vremena služili bogoslužje na narodnom jeziku, kralj Tomislav od pape nije tražio krunu niti je papi predao krunjenje kao što su to napravili svi ostali europski vladari tog vremena.

1074. Papa piše pismo danskom kralju Svenu II. u kojem između ostalog kaže: "...Sveta mati Rimka crkva protiv bezbožaca i neprijatelja Božjih, čemu se on a može nadati od tebe? Nedaleko od nas je veoma bogata zemlja, uz more, a njome ovladaše kukavni i prostački heretici. U toj zemlji želimo da bude vođa i branitelj kršćanstva jedan od tvojih sinova. Dadneš li ga na raspolaganje svetoj stolici da ondje vlada sa izvjesnim mnoštvom ljudi, koji bi mu bili vjerni vojnici..." Papa Grgur VII govori o Hrvatskoj kao zemlji kojom vladaju prostački heretici zato što su u ono vrijeme heretici bili svi koji nisu bili pod direktnom kontrolom pape kao vrhovnim sudcem i autoritetom koji kruni i odobrava vladare. Tadašnji vladar Hrvatske bio je Kralj Petar Krešimir IV. koji je govorio kako je Božjom milošću proširio Hrvatsku na kopnu i moru, ali je za papu bio heretik jer od njega nije tražio krunu. Danski kralj Sven II. nije mogao papi ispuniti želju jer je vrlo brzo nakon njegove molbe umro, ali kada Sven II. umire papa poziva Normane da napadnu Hrvatsku i Normani tada osvajaju Dalmatinske gradove i ubijaju hrvatskog kralja Petra Krešimira IV.

1095. papa Urban II. pokreće prvi križarski rat, a jedna ruta kretala je i preko Hrvatske pa je tako Petar Snačić osim sa Mađarima imao sukobe i sa križarskom vojskom što je Hrvate dodatno oslabilo u tom periodu. Rezultat svega je poraz hrvatske vojske na planini Gvozd i nestanak samostalne Hrvatske države.

1192. papa proglašava svetcem Laszla Arpada, kojeg Hrvati zovu Ladislav Arpadović. Laszlo je 1091. napao Hrvatsko kraljevstvo i okupirao čitavu Panoniju te izgradio crkvu u Zagrebu na mjestu današnje katedrale koju je nazvao po prvom mađarskom kralju Istvanu (Stjepanu) Arpadu, isto od pape proglašenom svetcu, a tako se ta katedrala zove i danas. Laszlo je tada osnovao Zagrebačku biskupiju i u Hrvatskoj postavio katolički kler među kojima nije bio ni jedan jedini Hrvat. U zagrebačkoj katedrali nazvanoj po mađarskim okupatorima Hrvatske postoje oltari i kipovi njima posvećeni jer su od pape proglašeni svetcima, dok primjerice od Trpimirovića nitko nikad nije bio od pape proglašen svetcem.

1202. Papa šalje križarsku vojsku na Zadar. Križari ga tada i osvajaju te ga usputno pljačkaju i razaraju, a povod svemu je bila ponuda Mlečana da za njih osvoje Zadar pa će im dati besplatne brodove za plovidbu. Mlečani su 20 godina bezuspješno pokušavali zauzeti Zadar, ali tek 1202. uz pomoć Vatikana uspijevaju.

1941. Vatikan ne priznaje NDH, ni tada ni u naredne 4 godine. Iako se neki vade kako Vatikan nije htio priznati Hrvatsku jer je ona bila "fašistička država" i slične nebuloze, Vatikan je u isto to vrijeme imao pakt sa Trećim Reichom, a pakt se zvao Reichskonkordat. Dakle sa nacistima mogu imati pakt, ali ne mogu priznati Hrvatsku. Pravi razlog ne priznanja Hrvatske je bio u tome što su do tada svi najveći hrvatski domoljubi bili antiklerici, pa tako i sam ustaški uzor Ante Starčević koji je pisao kako "Katolička crkva kulturno unazađuje hrvatski narod da služi stranim osvajačima." Najomiljeniji čovjek u narodu za vrijeme Kraljevine Jugoslavije je bio Stjepan Radić koji je govorio "vjerujte u Boga a ne u popa", i "popovi lopovi", a prije svakog skupa se pomolio zajedno sa okupljenima. Ban Jelačić, najomiljeniji hrvatski ban, kada je ugušio mađarsku revoluciju, u Zagrebu je potjerao sa kaptola katolički kler upravo jer su ga sačinjavali sami Mađari. Sve to rezultiralo je time da Vatikan 41. ne prizna Hrvatsku, a Hrvati se poistovjećuju sa Vatikanom tek od Stepinčevog suđenja.

1971. Papa odlikuje Josipa Broz Tita titulom počasnog kanonika crkve svetog Jeronima u Rimu.

1991. Vatikan ne priznaje Republiku Hrvatsku. Tadašnji hrvatski ministar vanjskih poslova Zvonimir Šeparović otišao je kod Pape Ivana Pavla II. da zatraži od njega priznanje Hrvatske, ali papa ga tada nije htio ni primiti, a kamoli priznati Hrvatsku. Vatikan priznaje Hrvatsku tek 1992. kada je već bilo vidljivo da će se Hrvatska obraniti a ne u agoniji nestati kao što je to smatrala cijela Europa a po ovome vidimo i Vatikan.

2011. Papa Benedikt XVI. dolazi u Hrvatsku i poziva Hrvate da uđu u Europsku uniju, te da time Briselu predaju svoju krvavo stečenu nezavisnost, što se i dogodilo 2013. godine.

Posljedice svega možemo osjetiti danas, kada smo došli do toga da čak gubimo čak i vlastitu valutu. Očito da nam je papa samo želio najbolje.

Glavna zagrebačka katedrala:

Katedrala Svetog Ištmana Arpada.

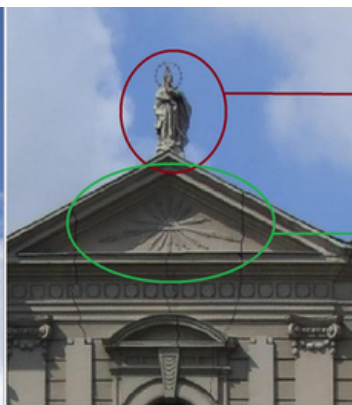
Kad bi pitali prosječnog Hrvata, Katolika, Zagrepčanina, kako se zove glavna zagrebačka katedrala, rekao bi vam: pa kako to ne znaš, Katedrala Svetog Stjepana! Kad bi ga pitali malo detaljnije, tko je Sveti Stjepan kome je katedrala posvećena, rekao bi vam: pa Stjepanu prvomučeniku iz Biblije!

Stvarnost je ipak, na žalost, potpuno drugačija. "Sveti Stjepan", kome je katedrala posvećena, nije Stjepan prvomučenik iz Biblije, već Stjepan Arpadović, mađarski kralj. Podsjetimo, Arpadovići su ti koji su ubili posljednjeg hrvatkog kralja i uništili Hrvatsko kraljevstvo. Da bi prevara hrvatskog naroda bila još učinkovitija, od "Ištmana" se napravio "Stjepan", a od "Arpada", "Arpadović", da bi prosječan Hrvat mogao reći: Pa to je Stjepan Arpadović, mora da je naš, to je naše ime i prezime!

Katedrala je izgrađena isključivo kao simbol mađarske okupacije nad hrvatskim narodom, gdje se Hrvati klanjaju svome katoličkom svetcu, Ištmanu Arpadu. Zajedno sa njime u katedrali nalazi se i Ladislav Arpad. Simbolika je najbitnija u ovome svemu: Hrvati se klanjaju krvnicima vlastitog naroda i države, klanjaju se Arpadima, onima protiv kojih su se njihovi junački pretci borili i poginuli, na braniku svoje domovine. A naravno, svetac nebi mogao biti svetac, da ga Papa nije svetim proglasio, proglasio onoga, ko je uništio Hrvate i Hrvatsku.

Ima li Hrvat snage, ima li volje i želje uopće, da se u potpunosti odupre obmanama i okupaciji, koja nije samo fizička, već i duhovna okupacija. Možda da smo se dugovne otarasili, ova fizička, to jest svjetovna, već bi davno pala sama od sebe, a hoće li Bog osloboditi narod, koji pred svojim okupatorima na koljenima kleči..?

Katedrala u Subotici:

Katolici će vam zasigurno dati odgovor da se radi o Blaženoj Djevici Mariji, ili u ovom slučaju sv. Tereziji Avilskoj. Statua nosi petrokrakni vijenac kao aureolu, čudni predmet na glavi, te glamoruznu starovijekovnu haljinu. Možemo lagano zaključiti da se ne radi o Blaženoj Djevici Mariji, nego o demonu veneri (ištar, semiramida, majka lucifera?)

Masonski okultni simbol piramide sa svevidećim okom koja obasija svjetlost.

Postoji više tvrdnji o značenju toga simbola. Vjerovatno oko u sredini simbolizira sotonu (prvobitno ime svjetlonoša) koji "vidi sve što se dešava" te svjetlost koja potječe od njega. Piramida simbolizira vlast i moć tajnih društava.

Oslobodimo Hrvatsku
Pokreni se Hrvatski naredi!

Oslobodimo Hrvatsku

Projektant katedrale - Franz Kaufmann, židov

Katolička katedrala sv. Terezije Avilske u Subotici

Napisao:

Creator: <https://www.youtube.com/channel/UCNuIM6RbboAl1VmpGAKD6Sg>,

Website: <https://rebrand.ly/oslhrv>